

■ Əşrəf Veysəlli

SALAM

Salam bu köhnə dünyaya
Təzə gələn şairlərə.
Söz qanıb mətləb anlayan,
Qədirbilən şairlərə.

Bir nəfəsə min ah çəkən,
Hər sözünü sınaq çəkən,
Kədəre şaqqanaq çəkən,
Dərdə gülən şairlərə.

Əriyib sözə yığılan,
Gözlərinə qan sağılan,
Hər gün təzədən doğulan,
Hər gün ölən şairlərə.

MƏN NİYƏ YAZIRAM BU YAZILARI

Əridə-əridə odlu qəlbimi,
Dünya öz işində qalacaqdısa,
Kainat milyon il əvvəlki kimi,
Köhnə havaları çalacaqdısa,
Mən niyə yazıram bu yazıları?

Tanrının yanında üzüm yoxdusa,
Dünyada heç nədə gözüm yoxdusa,
Haçandır dilimi bir söz göynədir,
Onu da deməyə lüzum yoxdursa,
Mən niyə yazıram bu yazıları?

Bir də görürsən ki, gün dağdan aşıb,
Dərdin əllərinə saçın dolaşib...
Çoxu çıxarıbdır ürəyi yaddan,
Çoxunun çörəyə qarışmış başı,
Mən niyə yazıram bu yazıları?

Uzağı bir sözü yazanacandı,
Əl sözə isinib qızanacandı...
Çətini beşikdən məzaracandı,
Məzardan bu yana gəliş yoxdusa,
Məzardan o yana gediş yoxdusa,
Məzardan o yanda bir iş yoxdusa,
Mən niyə yazıram bu yazıları?

YAŞADIM

Dünyaya gəlib yaşadım,
Ağlayıb-gülüb yaşadım.
Mən yaşayıb ölmədim ki,
Mən hər gün ölüb, yaşadım.

Qeydimə qalan gözəlin,
Dərdlərə salan gözəlin,
Canımı alan gözəlin
Qadasın alıb, yaşadım.

Boşlamalı dünya deyil,
Xoşlamalı dünya deyil.
Yaşamalı dünya deyil,
Üzümə salıb, yaşadım.

MƏNƏ BƏNZƏYƏR

Yenə gəl-gəl deyər mavi dənizim,
Mən də qanadlanıb uçaram yenə.
Gənlik illərimdə sevdiyim qızın
Sanki görüşünə qaçaram yenə.

Sızlar ayağımda daşların ərki,
Uşaqtək sarmaşar yosunlar mənə.
Balıqlar yanıma üzüb gələr ki,
Ürək sözlərini desinlər mənə.

Bir an qayğılardan uzaqlaşaram,
Mənə günəş baxar, mənə ay baxar.
Suya girən kimi uşaqlaşaram,
Göyün ulduzları köksümə axar.

Ona doğmam kimi qaynar qanım,
Duyğutək çırpınar döşümün altıda.
O mavi səmalar-mavi yorğanım,
Ay da bəyaz balınc - başımın altıda.

Mənim sevinc payım, səadət payım,
Ləpəsi saçımda dəne bənzəyər.
O qumlu sahilə atılan qayıq,
Ömürdən yaşanmış günə bənzəyər.

Özünü sulara çırpın qağayı,
Bir az bu xislətdə mənə bənzəyər.
Sahildə çırpınan o gümüş balıq,
Vətənə həsrətdə mənə bənzəyər.

Köklənər dünyanın qəmləri üstə,
Bir az bu dəniz də mənə bənzəyər.
Dövləti daşınar, varı talanar,
Sərvəti çapılar - mənə bənzəyər.

Bir gün bu sahilin qumları üstə
Günbatan tərəfdə gülzarı qalan,
Hər dağın döşündə məzarı qalan,
Əli o dağlara uzalı qalan,
Köksü titrəməyən, nəbzli vurmayan,
Bir qoca tapılar - mənə bənzəyər..

■ Hüseyin Mirtəqəvi

ANAM

Anam Fatimə xanıma və bütün analara ithaf

Anam! Mələk Anam, səmatek uçam!
Mənim hiyf edənim, ruhumdan uçan!
Mənim çiçək Anam, bahartək gözəl!
Anam! - yaradanım, Tanrıya bənzər!..
Anam! - süd verənim, həyat verənim!
Mənim ad verənim, qanad verənim!
Ana! - ilkin sözüm, ilk həmsöhbətim!
Anam! - ilk sevincim, ilk məhəbbətim!
Şirin duyğuların zirvəsi Anam!
Könlümün ən həzin nəğməsi Anam!
Adın çəkiləndə titrəyir səsim,
Sənə baş əyirəm, ey müqəddəs!

DƏYİŞMİR Kİ, DƏYİŞMİR...

Təbiətdə hər bir yarpaq yerində,
Hər bir çiçək, hər bir əlaq yerində,
Hər bir naxış, hər bir zolaq yerində -
Tanrı rəsmin dəyişmir ki, dəyişmir!

Min illərdir qarışqalar daşıyır,
Bal arısı gül üstündə yaşıyır,
Suitilər buz üstündə üşüyür,
Həyat tərzin dəyişmir ki, dəyişmir!

Gör nə yazır kitabələr, qalıqlar,
Təbiətin ucqarında qoruqlar?!..
Kürü töküb ölən qızıl balıqlar
Son nəfəsin dəyişmir ki, dəyişmir!..

Yuvaları bir koğuşda, yanaşı
Alicı quş boz bayquşla yanaşı,
Qaratoyuq, qaranquşla yanaşı -
Öz nəğməsin dəyişmir ki, dəyişmir!

Bu təbiət möcüzədir, nağıldır!..
Kim deyir ki, insandakı ağıldır?
Burdan tikir, digər yandan dağıdır!..
Yolun, tərsin dəyişmir ki, dəyişmir!

Tək insandır Tanrısına xor baxan,
Dünəninə, sabahına kor baxan,
Əcdadını duman görəndə, tor baxan
Yad həvəsin dəyişmir ki, dəyişmir!
İti nəfsin dəyişmir ki, dəyişmir!